

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Zlínský kraj**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2023, č. j. 14125/23/5000-10612-712342, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 1. 2024, č. j. 62 Af 28/2023-319,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 1. 2024, č. j. 62 Af 28/2023-319, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Předmětem projednávané věci je otázka, zda Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „poskytovatel“) ujistilo konkrétním způsobem žalobce o souladu jeho postupu s rozhodnutím o poskytnutí dotace a dalšími podmínkami, čímž mělo žalobci vzniknout legitimní očekávání stran souladu jeho postupu.

[2] Poskytovatel rozhodnutím č. 15_002/0000007-01 ze dne 14. 6. 2016, č. j. MSMT-10303/2016-1, poskytl žalobci dotaci v rámci projektu „*Krajský akční plán rozvoje vzdělávání pro území Zlínského kraje*“ (dále jen „projekt KAP“). Správce daně na základě podnětu poskytovatele zjistil, že žalobce v žádostech o platbu předložil poskytovateli k proplacení mzdové výdaje členů realizačního týmu, které byly zčásti nezpůsobilými výdaji, neboť souvisely s činností na navazujícím projektu s názvem „*Implementace krajského akčního plánu rozvoje vzdělávání pro Zlínský kraj*“ (dále jen „projekt IKAP“).

[3] Finanční úřad pro Zlínský kraj proto vydal dne 19. 1. 2021 platební výměry č. j. 1829277/21/3300-31471-705708 a č. j. 1829404/21/3300-31471-705708, kterými vyměřil žalobci odvody do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 22 911 Kč a ve

výši 194 736 Kč do Národního fondu. Proti platebním výměrům brojil žalobce odvoláním, ke kterému žalovaný platební výměry změnil, a sice snížil odvody na částku 19 474 Kč do státního rozpočtu a na částku 165 525 Kč do Národního fondu. Žalovaný na rozdíl od správce daně zohlednil částečné pochybení poskytovatele dotace, přičemž právě z tohoto důvodu přistoupil ke snížení odvodů.

[4] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou shledal krajský soud důvodnou a napadeným rozsudkem výše nadepsané rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Přitom mu uložil uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč. Krajský soud nepřisvědčil žalobní námitce vadného výroku rozhodnutí žalovaného. Ačkoliv žalovaný změnil právní kvalifikaci a nepromítl ji do výroku svého rozhodnutí, odůvodnění napadeného rozhodnutí je v souladu se změnou právní kvalifikace. Obecně je za nedodržení podmínek dotace odpovědný její příjemce. Krajský soud shledal, že není příslušným posuzovat, zda postup poskytovatele dotace představuje nesprávný úřední postup podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů. Zároveň krajský soud shledal, že žalobci neplynulo legitimní očekávání z rozhodnutí Generálního finančního ředitelství, kterým došlo k prominutí odvodu ve vztahu k jinému příjemci dotace ve skutkově obdobné věci.

[5] Krajský soud však dovodil, že žalobci svědčilo legitimní očekávání stran způsobilosti výdajů vztahujících se k navazujícímu projektu IKAP, jelikož se mu dostalo opakovaného, adresného a konkrétního ujištění ze strany poskytovatele. Nejednalo se ani o zjevné porušení platné právní úpravy, třebaže žalobce nezpochybnil výklad Pravidel pro žadatele a příjemce provedený žalovaným. Poskytovatel vycházel z toho, že tato pravidla způsobilost výdajů souvisejících s přípravou žádostí o podporu pro další navazující projekty obecně neupravují. Proto lze mzdové výdaje pro přípravu navazujících projektů za splnění dalších podmínek považovat za způsobilé. Krajský soud shledal, že žalobci svědčilo legitimní očekávání, a rozhodnutí žalovaného proto nemohlo obstát.

II. Obsah kasační stížnosti a dalších vyjádření účastníků řízení

[6] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl výše označený rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na základě kterých požadoval napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Stěžovatel nejdříve vymezil pojem legitimního očekávání a jeho podobu v některých činnostech veřejné správy, zdůraznil konkrétnost a kvalitu poskytnutého ujištění. K výkladu zásady legitimního očekávání rozsáhle citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 Afs 59/2012-34, ve vztahu ke splnění podmínek pro možnost dovolávat se legitimního očekávání odkázal na rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2017, č. j. 7 Afs 278/2017-43.

[8] Podmínky pro žadatele a příjemce byly dle stěžovatele jednoznačné a srozumitelné, což ostatně nezpochybnil ani krajský soud. Bylo povinností žalobce, aby zajistil, že se všechny způsobilé a následně proplacené výdaje týkaly pouze projektu KAP. Rozhodnutí

pokračování

o poskytnutí dotace, ani Pravidla pro žadatele a příjemce, neumožňovaly použít finanční prostředky na nezpůsobilé výdaje – mzdové výdaje nesouvisející s daným projektem, žalobce navíc o změnu či doplnění projektu vůbec nepožádal. Jelikož žalobce nepoužil dotaci ke stanovenému účelu, dopustil se porušení rozpočtové kázně, mzdové výdaje na implementaci projektu KAP nebyly věcně způsobilé. Žalobce ostatně porušení dotačních podmínek nikterak v žalobě nespороval.

[9] Stěžovatel nezpochybňuje, že konkrétní ujištění účastníka řízení nemusí mít formu právně závazného aktu, nicméně krajským soudem odkazovaný rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2019, č. j. 9 Afs 144/2019-32, není na věc přílehlavý. Kasační soud zrušil tamní napadený rozsudek pro nepřezkoumatelnost, a nezabýval se tak věcným posouzením konkrétního ujištění. Dle stěžovatele nelze ze žádného dokumentu založeného ve správním spise jednotlivě ani ve vzájemném souhrnu dovozovat, že žalobce byl konkrétně ujištěn o způsobilosti výdajů spojených s přípravou navazujícího implementačního projektu. Ze zápisu z pracovního jednání s kraji ze dne 23. 1. 2017, z něž žalobce i krajský soud dovodili vznik legitimního očekávání v důsledku konkrétního ujištění ze strany poskytovatele dotace, dle stěžovatele vyplývají pouze obecně formulované dotazy bez uvedení konkrétních údajů o projektech či žadatelích. Předmětem jednání nebylo financování jednotlivých projektů, nýbrž pracovní úvazky zaměstnanců žadatelů. Závěry z tohoto jednání lze navíc vyložit více způsoby. Zápis z pracovního jednání tak nebyl způsobilý založit žalobcovo legitimní očekávání ohledně souladu jeho postupu s pravidly dotace. Ani výslovné a konkrétní ujištění poskytovatelem by k jeho vzniku nemohlo vést, jelikož by takové ujištění bylo v rozporu s dotačními podmínkami. Jelikož se krajský soud souladem ujištění právě ve vztahu k dotačním podmínkám nezabýval, zatížil napadený rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti.

[10] Krajský soud nepřipustně dovodil konkrétní ujištění i z dokumentů, které vznikly až po porušení rozpočtové kázně, což je v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 26. 5. 2021, č. j. 8 Afs 114/2019-52. Navíc nezohlednil všechny dokumenty, ale vybral si pouze některé z nich. Zároveň se některé z těchto dokumentů vůbec nevztahovaly k žalobci, ale k jinému příjemci dotace. Naopak krajský soud zcela pominul závěry auditu Evropské komise, ačkoliv i její zjištění vydala Evropská komise až po porušení rozpočtové kázně. Nicméně ze závěrů auditu jednoznačně vyplývá, že mzdové výdaje vzniklé v důsledku zpracování žádosti o dotaci pro navazující implementační program nejsou způsobilými výdaji projektu KAP.

[11] Napadený rozsudek je nepřezkoumatelný též z důvodu, že krajský soud se vůbec nevyjádřil k promítnutí okolnosti sdělení mylných informací poskytovatelem do výše odvodu.

[12] Žalobce ve svém vyjádření navrhl kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou. Jednou z možných forem pramenů legitimního očekávání je dle žalobce i interní výkladová směrnice „*Metodický výklad – výkazy práce*“, která taktéž vykládala podmínky poskytnutí dotace. Ve shodě s krajským soudem uvádí, že legitimní očekávání může založit též nezávazný právní akt. Poskytovatel dotace je jediný schopný učinit autoritativní výklad dotačních podmínek a příjemci dotace mají dobrou víru v jeho závěry. Sdělení poskytovatele na pracovním jednání dne 23. 1. 2017 bylo konkrétní a jednoznačné, poskytovatel tedy ujistil žalobce o způsobilosti mzdových výdajů týkajících se navazujícího projektu. K tomu žalobce navrhl provedení důkazu výsledkem svědka Mgr. S. T., ředitele odboru administrace

projektů regionálního školství na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Žalobce doplnil, že neuplatňoval mzdové výdaje související s přípravou žádosti o podporu pro projekt IKAP, ale pouze výdaje týkající se konzultace, metodické podpory a posouzení souladu projektu IKAP s metodikou projektu KAP, jednalo se proto o výstupy projektu KAP. Informace sdělené poskytovatelem na pracovním jednání byly konkrétní, kvalifikované a nebyly v rozporu s dotačními podmínkami, jelikož zástupci poskytovatele jednotlivé účastníky tohoto jednání znali včetně jejich projektů. Žalobce též uvedl, že nedošlo k duplicitnímu financování projektu IKAP, jelikož období, za které uplatňoval mzdové náklady projektu KAP, předcházelo realizaci projektu IKAP, a současně v rámci projektu IKAP uplatňoval mzdové náklady jiných zaměstnanců. Dle žalobce jej poskytovatel opakovaně adresným způsobem ujistil o způsobilosti mzdových výdajů, přičemž toto ujištění nebylo v rozporu s dotačními podmínkami.

[13] Dne 26. 6. 2024 zaslal žalobce Nejvyššímu správnímu soudu sdělení, ve kterém jej informoval o reakci stěžovatele na napadený rozsudek. Stěžovatel vydal dne 18. 6. 2024 rozhodnutí, kterým platební výměry zrušil a odvolací řízení zastavil. Žalobce poukázal na obrat v argumentaci stěžovatele a ponechal Nejvyššímu správnímu soudu na zvážení, zda má řízení o kasační stížnosti své opodstatnění. Poukázal též na kontraproduktivní povahu § 124a zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů.

[14] Stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu v reakci na vyjádření žalobce a jeho sdělení své vyjádření. Neztotožnil se v něm s argumentací žalobce a poukázal na vázanost zrušujícím rozsudkem krajského soudu, v jehož důsledku musel vydat nové rozhodnutí. Setrval proto na svém návrhu, aby kasační soud napadený rozsudek zrušil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[15] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a za stěžovatele jedná jeho pověřený zaměstnanec, který má vysokoškolské právnické vzdělání (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu rozsudku krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[16] Kasační stížnost je důvodná.

III.a Přezkoumatelnost napadeného rozsudku

[17] Stěžovatel namítá, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, jelikož krajský soud se nezabýval souladem ujištění ze strany poskytovatele s dotačními podmínkami a vůbec se nevyjádřil k vlivu mylného sdělení poskytovatele na výši odvodu. Námitky nejsou důvodné.

[18] Kasační soud se tak v první řadě zabýval namítanou vadou napadeného rozsudku, a sice jeho nepřezkoumatelností podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.; ke konkrétnímu obsahu pojmu nepřezkoumatelnosti srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, nebo ze

pokračování

dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, a ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, č. 1795/2009 Sb. NSS. Konstatování nepřezkoumatelnosti by mělo být vyhrazeno opravdu výjimečným případům, kdy není z odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec patrné hodnocení podstatných důvodů či skutečností (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, odst. [29]).

[19] Krajský soud se neopomenul zabývat souladem poskytovatelova ujištění s dotačními podmínkami. Konkrétně v bodě 39. napadeného rozsudku vyslovil závěr, že se nejedná o zjevné porušení platné právní úpravy ani dotačních podmínek. Dle krajského soudu totiž poskytovatel pro jejich obecnost dovedl, že neupravují způsobilost mzdových výdajů souvisejících s přípravou dalších navazujících projektů, a proto následně považoval tyto mzdové výdaje za způsobilé. Naopak žalovaný shledal mzdové výdaje nezpůsobilými, porušení dotačních podmínek proto dle krajského soudu není zjevné. Krajský soud tak uzavřel, že i tato podmínka nerozpornosti konkrétního ujištění s právním řádem i dotačními podmínkami byla splněna.

[20] Ve vztahu k opomenutí krajského soudu zohlednit vliv pochybení poskytovatele na výši odvodu neshledal Nejvyšší správní soud tuto kasační námitku důvodnou. Shledal-li krajský soud, že žalobci vzniklo legitimní očekávání založené konkrétním ujištěním, a z tohoto důvodu napadené rozhodnutí zrušil, již nebylo na místě zabývat se právě důsledky mylného sdělení na výši odvodu.

[21] Napadený rozsudek tak není nepřezkoumatelný, naopak krajský soud řádně a srozumitelně vyložil důvody svého rozhodnutí a z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, jakými úvahami se krajský soud při rozhodování řídil a jak se vypořádal s argumentací účastníků řízení.

III.b Absence konkrétního ujištění

[22] Podmínky pro žadatele a příjemce byly dle stěžovatele jednoznačné a srozumitelné, navíc ani podmínky, ani rozhodnutí o poskytnutí dotace neumožňovaly zařadit mezi způsobilé výdaje mzdy související s přípravou navazujícího projektu. Bylo povinností žalobce dodržet všechny stanovené podmínky, a protože tak neučinil, dopustil se porušení rozpočtové kázně. Odkaz krajského soudu na rozsudek č. j. 9 Afs 144/2019-32 není na věc přiléhavý, jelikož se v něm kasační soud nezabýval věcným posouzením konkrétního ujištění. Žalobci se v nynějším případě nedostalo konkrétního ujištění ze strany poskytovatele, tato skutečnost ostatně vyplývá i ze správního spisu. Zápis z pracovního jednání je obecného charakteru, stejně tak dotazy vznesené na jednání a odpovědi na ně. Předmětem dotazů byly pracovní úvazky zaměstnanců příjemců dotací, nikoliv jejich mzdy. Navíc by bylo potenciální ujištění v rozporu s dotačními podmínkami. Krajský soud též nezohlednil všechny dokumenty ze správního spisu, naopak přihlédl i k těm vzniklým po porušení rozpočtové kázně, které nemohou založit legitimní očekávání. Ze zjištění auditu Evropské komise provedeného *ex post* též vyplývá, že uplatněné mzdové náklady nebyly způsobilými výdaji. Námitky jsou důvodné.

[23] Mezi účastníky je sporná otázka, zda se žalobci dostalo na základě sdělení poskytovatele učiněného na pracovním jednání s kraji (příjemci dotací, pozn. NSS) konkrétního ujištění, a z tohoto důvodu se žalobce může dovolávat legitimního očekávání.

[24] Nejvyšší správní soud se v minulosti vznikem legitimního očekávání a práva se jej dovolávat opakovaně zabýval. V rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, konstatoval, že za dodržení všech dotačních podmínek jsou výlučně odpovědní příjemci dotací. Zároveň shrnul judikaturu Soudního dvora Evropské unie a v odst. [33] citovaného rozsudku uvedl, že: „*Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy [rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, *Sviluppo Italia Basilicata* (C-414/08, Sb. rozh. s. I-02559); viz zejména body 102 a 107 rozsudku]. Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy [rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 3. 2008, *Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další* (spojené věci C-383/06 až C-385/06, Sb. rozh. s. I-01561); bod 56].“ (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 10/2014-43, odst. [28], ze dne 26. 5. 2021, č. j. 8 Afs 114/2019-52, odst. [60], ze dne 24. 6. 2021, č. j. 1 Afs 480/2020-38, odst. [20], a ze dne 22. 2. 2024, č. j. 4 Afs 61/2023-70, odst. [30]). Zároveň musí konkrétní ujištění způsobilé založit legitimní očekávání předcházet porušení rozpočtové kázně, jelikož následná ujištění již nejsou sto změnit již jednou nastalé porušení této kázně (srov. rozsudky NSS č. j. 8 Afs 114/2019-52, odst. [61], a ze dne 19. 1. 2023, č. j. 1 Afs 316/2021-38, odst. [46]). Kasační soud též zdůrazňuje, že poskytnutí konkrétního ujištění není podmíněno vydáním závazného právního aktu (viz odst. [30] rozsudku NSS ze dne 10. 6. 2020, č. j. 8 Afs 93/2018-71).*

[25] Uvedenou judikaturu a závěry v ní vyslovené lze shrnout tak, že předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je, že (i) příslušný orgán (ii) poskytne konkrétní ujištění, (iii) která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a (iv) nejsou zjevně v rozporu s použitelnými právními předpisy či podmínkami dotace, současně (v) musí tato ujištění předcházet jednání příjemce dotace, a tedy porušení rozpočtové kázně.

[26] Pro účely věcného posouzení Nejvyšší správní soud z obsahu správního spisu ověřil, že v zápisu z pracovního jednání s kraji konaného dne 23. 1. 2017 je uvedeno následující: „*Dotaz: Řízení projektu – úvazky: jaké je umožnění vykonávání činnosti řízení projektu? Odpověď: Realizační tým KAPu může být využitelný i pro řízení nebo nastavování projektu implementačního, projekty by se provázaly. Navyšování úvazku nad hodnotu 1,2 není možné. Existují dvě varianty: snížení úvazku na jednom projektu KAP a jeho převedení na druhý projekt, tzn. že bude stále úvazkem 1,0, ale do pracovní náplně osoby se vloží část úvazku i na druhý projekt. V druhém projektu na osobu se nebudou nárokovat mzdové prostředky anebo je varianta druhá – že jej v prvním projektu nějakým způsobem omezíte (podstatné změny) a kapacitu této osoby převedete do druhého projektu.*“

[27] Krajský soud na základě výše citovaného textu ze zápisu z jednání správně dovodil, že se nejedná o ujištění pouze ve vztahu k žalobci, nýbrž ke všem krajům zapojeným do stejných dotačních projektů v rámci jedné výzvy, jejichž zástupci se jednání účastnili. Dle žalobce se jednání dále účastnili kraje Královehradecký, Jihomoravský, Ústecký, Kraj Vysočina a další (viz body 3., 32. a 33. napadeného rozsudku). Krajský soud však nesprávně shledal, že vzhledem k dlouhodobému (opakovanému) ujišťování žalobce ze strany poskytovatele o způsobilosti mzdových výdajů vzniklo žalobci legitimní očekávání. Tento závěr krajského soudu není z níže uvedených důvodů správný.

pokračování

[28] Na základě výše citované části ze zápisu z pracovního setkání nelze shledat, že by se jednalo o konkrétní ujištění žalobce stran souladu jeho postupu ve vztahu k uplatňování mzdových výdajů. Jak vyplývá z výše citované judikatury, příjemci dotace se musí dostat velmi konkrétního a podrobného ujištění stran jeho dalšího postupu (k tomu srov. též MATUŠKOVÁ, T. *Legitimní očekávání příjemce dotace*. Soudní rozhledy, 2022, č. 11-12, s. 347-352). O takový případ však v nyní projednávané věci nejde. Uvedený dotaz a odpověď na něj jsou velmi obecné, a nezabývají se ani problematikou rozlišování uplatnitelnosti mzdových výdajů v jednom či v druhém projektu.

[29] Další krajským soudem zmíněné dokumenty, z nichž má dle krajského soudu v jejich celkovém souhrnu, především ve spojení s výše citovaným zápisem, vyplývat legitimní očekávání žalobce, jsou pro naplnění podmínky konkrétního ujištění nepřipadné (krajským soudem citovány v bodech 34. a 36. napadeného rozsudku). Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se stěžovatelem, že reakce řídicího orgánu (poskytovatele, pozn. NSS) se týkala projektu Královehradeckého kraje, a tedy nikterak nesouvisí s projektem žalobce. Pokud jde o podnět poskytovatele na prošetření podezření na porušení rozpočtové kázně, tento je datován ke dni 29. 7. 2020, tj. až po podání žádosti o platby a jejich proplacení. Nejedná se tedy vůbec o konkrétní ujištění, a navíc tento dokument nepředchází postupu žalobce, který byl následně shledán porušením rozpočtové kázně. Ani na metodický výklad nelze nahlížet jako na konkrétní ujištění pro jeho obecnost, jedná se toliko o návod, jak vyplňovat výkazy práce, a nikoliv o odpověď na konkrétní dotaz ohledně správnosti postupu příjemce dotace.

[30] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že žalobci se ze strany poskytovatele nedostalo dostatečně konkrétního adresného ujištění, tím pádem nejsou splněny podmínky pro to, aby se žalobce mohl dovolávat legitimního očekávání, že mzdové výdaje spojené s navazujícím projektem IKAP byly způsobilými výdaji ve vztahu k poskytnuté dotaci v rámci projektu KAP.

[31] Za této situace je bezpředmětné dále zkoumat, zda žalobce porušil platnou právní úpravu či dotační podmínky zjevným způsobem, neboť žádného konkrétního ujištění o správnosti jeho postupu se mu od poskytovatele nedostalo. Nevzniklo mu tedy ani žádné legitimní očekávání. Otázka zjevnosti porušení právní úpravy je tak nadbytečná (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 10. 2022, č. j. 1 Afs 15/2022-40, odst. [23]).

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto rozsudek krajského soudu zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu zde uvedeným (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[33] O náhradě nákladů řízení rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3, věta první, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu